

Πολλα πραγματα δεν μπορουσα να κανω.
Μα διχως τη φωνη μου ο Φυρερ
Ενοιωθε ασφαλεστερος.
Αυτο και ελπίζα, αλλωστε.
Ετσι διαβηκε ο χρονος που μου δοθηκε
Στη Γη.

4

Εσυ, που θα θγεις απο τον δουρκο που
εμεις
Βουλιαζουμε,
Στοχασου —
Οταν μιλας για τα κουσουρια μας —
Και τους ζοφερους καρπους που ηταν
Αφορμη τους.

Γιατι θαδισαμε, αλλαζοντας την πατρι-
δα μας
Συχοτερα κι απ τα παπουτσια μας
Κι απελπιστηκαμε στην παλη των τα-
ξεων.

Πιερ Ζαν Ζουβ (1887—1975;)

ΚΑΡUΖΙΝΕRBERG

Απο το χαμηλο παραθυρο 18ου αιωνα — τα χοντρα του τζαμια και τα κλειστα
παραθυροφυλλα λογω της ζεστης, τη σιωπη του, τη μυρουδια του θερους που δια-
περνα — απο το χαμηλο παραθυρο που τόσο γλυκα στοχαζοταν ο απομονωμενος
Γκαϊτε, εμπνεοντας ολοκληρη τη Γερμανια — απο κει — οι καταρρακτες δεν-
τρων κωντων μεσα στο ηδη αρρωστο πρωι απο τη ζεστη που θαρθει.

Οι μεγαλες φτελιες και φλαμουριες του κηπου σε αλεπαλληλες κατωφερειες, σχε-
δον δεν εκοδαν τη θεα. Δεξια, η ανοιχτη πεδιαδα πανω στην Baviere μπροστα,
ανακατα, σπανια θουνα και μοναστηρια και καμπαναρια: αριστερα, το κοντοχον-
τρο scloss ανεβαινει μες στο αλλο μερος της πολης κι ερχεται δω απλα να κολ-
λησει στο θαμπο ουρανο, πανω απ ολα τα φυλλωματα, τα πρασινα ποταμια της
ατμοσφαιρας.

Η πολη ασατη. Μα στον αερινο πυργισκο που δρισκαμαι, ειναι τόσο ομορφα να
τη θυμισαι! Ωραια προσωπα μες στους αιωνες ποσον εισθ αξιαγαπητα. Σκεφεις
ολων των μηδαμινων ανθρωπων κι αξιες προσοχης, διχως χρονο, διχως συνορα,
ποσο σας αγαπω.

Ζαν Ταρντιέ (1903—)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΕΝΟΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ολα τα φυτα τουτο το πρωι,
Ολα τα ζωα κι ολοι οι ανθρωποι

Γιατι βασιλευε αδικια διχως αντισταση.

Γιατι γνωριζαμε παρα πολυ καλα :
Πως ακομα και το μισος για το μισος
Κανει το φρυδι ν ανυφωνεται μισερο.
Κι ο θυμιος ακομη για την αδικια
Κανει τη φωνη βραχνη.
Αλλοιμονο μας !

Εμεις που ποθησαμε να βαλοουμε
Της καλωσυνης τα θεμελια
Δεν μπορεσαμε να σταθοουμε
Καλοι.

Ομως
Εσυ,
Οταν
Συμβει
Οταν ποτε συμβει
Ανθρωπος τον ανθρωπο να βοηθει
Μη τόσο αυστηρα μας κρινεις.

Μεταφρ. Ν. Σπανιας

δγηκαν απονα μονο σπιτι.
Χωριζουν στους δρομους
Πανω τους μονο το φως.